

Forfatter: Ingemann, B. S.

Titel: Udrag fra Valdemar Seier

Citation: Ingemann, B. S.: "Valdemar Seier", i Ingemann, B. S.: *Valdemar Seier*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1987, s. 99. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann02-shoot-idm140036558250384/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Valdemar Seier

Prindsessen overrakte hende det med en venlig Hilsen fra Kongen.

Da Fru Helene læste Brevet, blegnede hun; men hun fattede sig hastig, reiste sig, rolig og bestemt, og erklærede, at hun endnu i denne Nat vilde begive sig paa Reisen til Skaane. »Paa Kallen bygger jeg mig et Slot, – sagde hun lønlig til Prindsessen – derfra vil jeg betragte Himlens Løb og lade Jorden gaae sin skjeve Gang. Hils Kongen fra mig og sig ham; jeg er nu Kullemandens Dronning, saa veed han nok hvad jeg mener.»

Prindsessen betragtede hende forundret og forstod hende ikke, men frygtede for, at hendes Forstand var forvildet. Nu kaldte Fru Helene sine Døttres Fæstemænd for sig og spurgte dem om deres Kjærlighed til hendes Døttre var ligesaa varm idag, som igaar. De forsikkrede det og forundredes over det besynderlige Spørgsmaal.

»Saa ere de om en Time eders Ægte-Hustruer eller aldrig, – sagde hun bestemt – jeg kan ikke beskytte dem længer her i Danmark, og følge de mig over Sundet, skal de aldrig vende tilbage.»

Peder Strangesøn og Anders Grosøn saae glad forundrede til deres Forlovede, som stode reiseklædte og beredte til at følge deres lune-fulde Moder. Pigerne stode røde og blege med Taarer i de skønne Øine, og de unge Riddere betænkte sig ikke længe.

»Om en Time er jeg eders retmæssige Svigersøn, ædle Frue! – svarede Peder Strangesøn – og imorgen fører jeg min skønne Hustrue til Kallundborg.»

»Ræk mig Haanden, ædle Cæcilia! – sagde Anders Grosøn – til Slotskapellet; har vi kun faa Skridt; lad mig imorgen føre min kjære Hustrue til Tersløsegaard!»

De forbausede Piger gjorde ingen Indvendinger. Alle forundrede sig over det pludselige og uforberedte dobbelte Bryllup, som først havde været bestemt til Foraaret. Prindsessen rystede paa Hovedet og lod sin besynderlige Gjest raade her, som hun var hjemme. Der blev strax sendt Bud efter Junker Strange og Esbern Snares tre Sønner. Den muntre Junker Strange lykønskede sin Søn, idet han loe ret hjertelig, og fandt Fru Helenes overraskende Indfald fortreffeligt. Niels Mule hostede forlegen og hviskede til sin Broder Johan: »svor smukke Fru Moder har dog intet Begreb om hvad det sømmer sig; sin egen Ære har hun forspildt og nu gjør hun sine Døttre til Latter med slikt hovedkulds Bryllup, som her var Ugler i Mosen, og det ved Høve – det er forskrækkeligt.»